

отъ вѣстниците, руски и чуждоземни. Въ 11 часа вечерята всички се разотиваха, но Царьтъ оставаше дълго още да работи въ своята стая до единъ часъ слѣдъ полунощъ. Заповѣдано било да го събуждатъ прѣзъ нощта при всѣко получване на телеграми отъ театра на военнитѣ дѣйствия.*

За прѣбиванието на Царя въ Горня-Студена въ тежкия периодъ на войната, въ едно частно писмо, началникътъ на гражданското управление въ България, князь В. И. Чераски, очевидецъ, ето какъ се отзовава за Царя: „Посрѣдъ общото господствующе тукъ брожение на умоветѣ и непостоянство въ възгледитѣ, често и непрѣстано се възхищавамъ отъ спокойствието на Царя; Той макаръ нравствено страдащъ, е неизмѣнно твърдъ въ работата.“

„Когато виждашъ Царя непрѣстанно да посѣщава болнитѣ, отзивчивъ къмъ разнитѣ нужди на страдащитѣ, извънредно чувствителенъ къмъ добросъвѣстно изпълнение дълга на челоуѣколюбие, неволно се прониквашъ отъ чувство на безпрѣдѣлна къмъ Него любовь, като къмъ човѣкъ, и непосредствено почвашъ да съзнавашъ още по-прѣгледно, защо Провидѣнието е вплело именно въ Неговия исторически вѣнецъ тия високи дѣла, за да съставляватъ исторически Неговъ дѣлъ. Гледайки Царя въ болничнитѣ палатки, уморенъ морално, тжженъ и ослабналъ физически—съжалѣвахъ, че не съмъ се родилъ художникъ и съмъ лишенъ отъ властта художнически да владѣя платното или мрамора, за да Го изобразя въ тоя моментъ, понеже неволно ролята му чинеше ми се, като че ли е близка съ ролята на Светия Людвигъ въ кръстоноснитѣ походи. За да изобразя послѣд-

* Jbd. стр. 398.